CZĘŚĆ LIII — № 33. ROK 27 — (1856.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Preumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Krolestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli; POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{4}{16}$ MAJA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{3}{15}$ MAJA.

Przez Rozkazy dzienne CESARSKIE w Wydziale Wojskowości, z dnia 27 Kwietnia, liczący się w piechocie linijowej Jenerał-major *Baumgarten 2*, zaliczony zostaje do Zakładów Wojskowych Wychowania, z pozostaniem w tejże piechocie i z uwolnieniem, dla leczenia się, za granicę, po 12 Listopada 1857 roku; zostający w piechocie linijowej Jenerał-major *Babikow*, zalicza się do wojsk zapasowych; — 28 Kwietnia, Zostający w jeździe linijowej i do szczególnych poruczeń przy Wileńskim Wojennym, Grodzieńskim i Kowieńskim Jenerał - Gubernatorze Major *von Haller*, mianowany Dezurnym Sztab-Oficerem Dezurstwa Wileńskiego Wojennego Gubernatora, z pozostaniem w jeździe; Adjutant tegoż Jenerał - Gubernatora, Kapitan pułku pieszego J. C. WYSOKOŚCI W. X. MICHAŁA MIKOŁAJOWICZA *Michniew*, mianowany zostającym do szczególnych przy nimże poruczeń, z zaliczeniem do piechoty linijowej; — 29 Kwietnia, Dyrektor CESARSKIEGO Alexandrowskiego Lyceum Jenerał-major *Miller 2*, uwalnia się, dla leczenia, za granicę na trzy miesiące prócz wakacyj.

— Przez Rozkazy dzienne CESARSKIE w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 21 Kwietnia, zatwierdzony zostaje na urzędzie, obrany przez Szlachtę, Telszewski powiatowy Marszałek, Kurator tamecznego Szpitalu miejskiego, Rejestrator Kolleg. *Piłsudzki*, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; Zostaje uwolniony od służby: Dozorca Berdyczewskiego więziennego zamku, Sekretarz Gubernijalny *Kark;* otrzymują uwolnienie: na własną prośbę, Ziemski Sprawnik Lityński, Radzca Honorowy *Łukaszewicz* i Pełniący obowiązki Dyrektora fabryki Kijowsko-Międzybożskiej fajansów, Radzca Dworu *Żandr*, i dla słabości zdrowia, Telszewski powiatowy Marszałek, Sztabs-kapitan *Gross;* — 22 Kwietnia, zostaje zatwierdzony na urzędzie, obrany przez Szlachtę Deputat Grodzieńskiego Szlacheckiego Deputatskiego Zgromadzenia z powiatu Wołkowyskiego, Sekretarz Kollegialny *Zwierowicz;* — 23 Kwietnia, za odznaczającą się służbę podwyższony zostaje do rangi Rzeczywistego Radzcy Stanu, Starszy Urzędnik Przybocznej Kancellaryi N. CESARZOWEJ ALEXANDRY TEODORÓWNY Radzca Stanu *Storch*.

— Przez Dyplomata CESARSKIE z dnia 11, 14, 15 i 17 Kwietnia, Najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Włodzimierza 2 klassy, Członek Rady Admiralicyi Vice-admirał *Karaułow 1*, Jenerał-porucznicy: Inspektor wszystkich Uczebnych morskich ekwipażów *Kochius*, Dyrektor korpusu Paziów *Żełtuchin*, Dyrektor Konstantynowskiego korpusu Kadetów *Woroniec*, Naczelnik Mikołajowskiej Szkoły Inżenjerów *Łomnowski*, Radzcy Tajni: Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny przy Dworze Krol. Niderlandskim *Łomonosow* i Jenerał-Audytor Ministerstwa Wojny *Jakobson*, Pomocnik Naczelnika Głównego Sztabu J. C. Mości w Wydziale Zakładów Wojskowych Wychowania, Jenerał-major Orszaku J. C. Mości *Putiata*, Jenerał-Kriegs-Komisarz Ministerstwa Wojny Jenerał - major tegoż Orszaku *Nazimow*, Wielki Mistrz Dworu Króla Jmci Niderlandów baron *Thuyl von Seroskerken;* — Św. Anny 1 klassy z koroną, Vice-admirał, Członek Audytoryatu Jeneralnego Marynarki *Iwanow 1*, Dyrektor Pawłowskiego korpusu Kadetów, Jenerał-porucznik *Meynander*, Dowodzca 1 Uczebnej brygady wojennych kantonistów i Dyrektor Szkoły Audytorów Ministerstwa Wojny Jenerał-major *Rogowski*, zostający przy Departamencie Osad wojskowych Inspektor batalјonów kantonistów wojskowych Jenerał-major *Lewszin*, Nakazny Ataman Uralskiego wojska kozaków, liczący się w jeździe Jenerał-major *Heke;* — Św. Anny 1 klassy, Dyrektor 1 korpusu Kadetów Jenerał-major *Lichonin*, Zarządzający 1 Oddziałem Departamentu Sztabu Jeneralnego, Jenerał-major *Skalon 2* i Rzeczywiści Radzcy Stanu *Mawros* i *Demaison;* — Św. Stanisława 1 klassy, Naczelnik Celnego okręgu S.-Petersburskiego, Rzeczywisty Radzca Stanu *Sidorow*.

— Rządzący Senat podaje do wiadomości powszechnej, że licytacye, ogłoszone Ukazami Senatu z dnia 3 Marca bieżącego roku na oddanie w dzierżawę monopolij trunkowych na lata 1857 i 1858 na zasadzie dotychczasowych warunków, będą otwarte w Rządzącym Senacie, w drugiej połowie Czerwca roku bieżącego.

—

Okolnik

Do P. Naczelnika Gubernii.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych niejednokrotnie okolnemi zaleceniami wkładało na Władze Gubernijalne obowiązek pilnego czuwania nad wykonaniem lekarsko-policyjnych środków ku zapobieżeniu zgubnym skutkom, wynikającym z użycia surowej solonej ryby (bieługi, jesietrzyny, siewrugi i t. p.). Tymczasem, dostrzegając z nadsyłanych do Ministerstwa z rozmaitych miejsc doniesień, że w ostatnich czasach zaczęły stawać się częstszemi przypadki otrucia się ludzi rybą soloną, uznaję za potrzebne na nowo polecić JWPanu, iżby najpilniejsza baczność była dawana ku wypełnieniu przepisanych środków ostrożności w celu zapobieżenia podobnym nieszczęśliwym wypadkom, a mianowicie, po 1.) iżby przy soleniu ryby przez zajmujących się tym przemysłem, takowa była należycie płatana i dostatecznie osalana; — po 2.) iżby, skutkiem dawniej już i wielokrotnie zalecanego lekarsko-policyjnego nadzoru, w żadnym razie nie była wystawiana na przedaż ryba, uległa zepsuciu, pod obawą skarcewania na zasadzie 1059 i 1071 artykułów Kodexu kar głównych i poprawczych; — po 3.) iżby przez Policyą i Duchowieństwo lud prosty był oświecany o zgubnych skutkach używania na pokarm ryby solonej surowej, które tak często sprawia śmierć z największemi mękami połączoną; zarazem należy ostrzegać lud, że nawet woda, w której gotowana była ryba solona, wywiera szkodliwe na zdrowie skutki i że powinna być precz wyrzucana; i — po 4.) iżby w razie zachorowania po użyciu solonej ryby, natychmiast dana była pomoc lekarska choremu, który, przed przybyciem jeszcze lekarza, powinien pić w wielkiej ilości ciepłą wodę samą, albo z rozpuszczonemi w niej surowemi białkami od jaj, brać wewnątrz oliwę, albo konopny, lniany, lub tym podobny olej, tudzież węgiel na proszek tłuczony z wodą, co wszystko ma być ogłaszane w gazetach Gubernijalnych.

O rozporządzeniach, jakie w skutek tego będą przedsięwzięte, proszę JWPana mię zawiadomić.

Podpisał: Minister Spraw Wewnętrznych S. *Łanskoj.*

Kontrassygnował: Dyrektor, Jenerał-Sztab-Doktor T. *Otsolig.*

—

Z powodu małej liczby koni, które w ostatnich latach były stawione na wyścigi w Carskiem Siole, N. Cesarz Jmć raczył rozkazać: iżby wyścigi, z zachowaniem pryz Rządowych w ilości 6,000 rubli srebrem, przeniesione były do miasteczka Chrenowoj, które, będąc położone w pobliżu gubernij, posiadających stada końskie, przedstawia większą łatwość właścicielom takowych, brania udziału w wyścigach. Kursa koni *Kłusakow* (рысакъ), utrzymane zostają w Carskiem Siole, dokąd zawsze ściągały wielką liczbę lubowników. *(Gaz. Roln.)*

— W ciągu zeszłego Marca przejechało po żelaznej Mikołajewskiej (Petersbursko-Moskiewskiej) drodze 81,426 osób.

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 29 Kwietnia pozostało chorych 280 — w ciągu doby zachorow. 22 — wyzdr. 18 — umarło 14 — po 30 Kwietnia pozostało chorych 270.

W ciągu doby zachor. 15 — wyzdr. 44 — umarło 8 — po 1 Maja pozostało chorych 233.

W ciągu doby zachor. 25 — wyzdr. 10 — umarło 10 — po 2 Maja pozostało chorych 238.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY, ALEXANDER DRUGI,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYJ,

KRÓL POLSKI,

etc. etc. etc.

Przychylając się do najpoddanniejszej prośby Naszego Jenerał-adjutanta, Jenerała jazdy Wincentego Hrabi Krasińskiego, o dozwolenie zdziałania niektórych zmian w składzie ustanowionego z dóbr jego, na mocy Ukazu Najwyższego z dnia 5 (17) Lipca 1844 roku, majoratu, My, zgodnie z artykułami 3 i 18 pomienionego Ukazu, mieć chcemy:

Artykuł 1. Od dóbr Ordynacyę Hrabiów Krasińskich składających, w artykule 1 powyższego Ukazu wymienionych, mają być odłączone i z właściwych wykazów hypoteki dóbr Ordynacyi wykreślone:

1) Od dóbr Wierzbowo, przyległości: Krzyżewo - Marki i Jaski-Borowe.

2) Od dóbr Opinogóra-Kołaczkowo, przyległość Ostrowąż.

3) Od dóbr Lekowice, przyległość Krośnice.

4) Od dóbr Drążewo, wieś Gostomino litera A.

Art. 2. Zamiast w poprzedzającym artykule wymienionych, a obecnie ze składu majoratu wyłączonych dóbr, zgodnie z przełożeniem Wincentego Hrabi Krasińskiego, do składu majoratu przyłączone być mają dobra nieruchome ziemskie, obecnie własnością wspomnionego Hrabi Krasińskiego będące, w Królestwie Polskiem, guberni Płockiej, Okręgu Przasnyskim leżące, a mianowicie:

I. Mieszki-bardony z przyległościami na dobrach Mieszki-Ruszki, Mieszki-Wielkie i innemi.

II. Gostkowo.

III. Krubino z przyległościami Korzeń i gruntami na Ciechanowie.

IV. Wieś Nowokrasne, z odpadłych gruntów od folwarku Kołaczkowo powstała i nowo osiedlona.

Art. 3. Ustanowiony Ukazem Najwyższym z dnia 5 (17) Lipca 1844 roku porządek dziedziczenia Ordynacyi Hrabiów Krasińskich, niemniej wszelkie nim określone przywileje i obowiązki Ordynata, rozciągać się będą do dóbr na mocy niniejszego Ukazu, do Ordynacyi wcielonych. W myśl arty-

kulu 4 powołanego Ukazu, sporządzony być ma opis dokładny stanu tych dóbr, z wykazaniem stałego rocznego z nich dochodu.

Art. 4. Ordynat Wincenty Hrabia Krasiński, po otrzymaniu drogą urzędową kopii niniejszego Ukazu, obowiązanym będzie zgłosić się do Xiąg wieczystych dóbr majoratu, celem wykonania w hypotece właściwych wykreśleń i wpisów.

Art. 5. Wcielenie dóbr w artykule 2 niniejszego Ukazu Naszego wymienionych do majoratu Hrabiów Krasińskich, nienarusza w niczém praw osób trzecich przed nastąpieniem onego nabytych.

Art. 6. Wydanie stosownych rozporządzeń celem wykonania obecnego Ukazu, który w Dzienniku Praw umieszczony być ma, Radzie Administracyjnej Naszego Królestwa Polskiego polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 7 (19) Marca 1856 roku.

(podpisano) «ALEXANDER.»

Przez Cesarza i Króla,

Minister Sekretarz Stanu, Ig. *Turkuł.*

Rozkaz do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego.

Przez Najwyższe Rozkazy J. C. Mości, wydane do Zarządu Cywilnego.

W S.-Petersburgu, dnia 1 Marca 1856 roku.

Mianowany: Radzca Wydziału Wojskowego w Rządzie Gubernijalnym Radomskim, Radzca Dworu Dąbrowski, Radzcą Wydziału Administracyjnego w tymże Rządzie Gubernijalnym.

Dnia 7 Marca 1856 roku.

Przyjęty do służby, z dymissyonowanych, Rejestrator Kollegialny Kulczycki, na Urzędnika do korrespondencyi o nieograniczenie urlopowanych wojskowych niższych stopni w biurze Naczelnika Wojennego guberni Warszawskiej, od 20 Grudnia 1855 roku.

Dnia 23 Marca (4 Kwietnia) 1856 roku.

Przez postanowienia Namiestnika Królestwa.

W Zarządzie XIII Okręgu Kommunikacyj, mianowani: Inżenjer powiatowy Michał Krzyczkowski, pełniącym obowiązki Naczelnika Objazdu dróg bitych; pełniący obowiązki Pomocnika Inżenjera Gubernijalnego Władysław Witkowski, pełn. obow. Inżenjera powiatowego; pełn. obow. Pomocnika Naczelnika Objazdu spławów Jan Cieniechowicz, pełn. obow. Pomocnika Inżenjera Gubernijalnego; pełn. obow. Rysownika i Litografa w biurze rysunkowem przy Zarządzie Okręgowym, Regestrator Kollegialny Seweryn Illukiewicz, pełn. obow. Pomocnika Naczelnika Objazdu spławów; pełn. obow. Konduktora 1 klassy w biurze rysunkowem przy Zarządzie Okręgowym Ferdynand Janczewski, pełn. obow. Rysownika Litografa w temże biurze; pełn. obow. Konduktora 2 klassy przy drogach bitych Józef Mrozowski, pełn. obow. Pomocnika Naczelnika Objazdu; Konduktor 2 klassy przy drogach bitych, Sekretarz Gubernialny Adam Grocholski, pełn. obow. Konduktora 1 klassy przy drogach bitych; pełn. obow. Konduktora 2 klassy w biurze rysunkowém przy Zarządzie Okręgowym Stanisław Stokłosiński, pełn. obow. Konduktora 1 klassy w témże biurze; pełn. obow. Konduktora 3 klassy w biurze rysunkowem przy Zarządzie Okręgowym Konstanty Waroczewski, pełn. obow. Konduktora 2 klassy w témże biurze; pełn. obow. Konduktora 4 klassy w biurze rysunkowém przy Zarządzie Okręgowym Alfons Grotowski, pełn. obow. Konduktora 3 klassy w témże biurze; Applikanci XIII Okręgu Kommunikacyj: Konstantyn Okoń, pełn. obow. Konduktora 4 klassy w biurze rysunkowém przy Zarządzie Okręgowym; Roch Golian i Jan Święciński, pełn. obow. Konduktorów 2 klassy przy drogach bitych.

W Biurze Naczelnika Wojennego gubernii Radomskiej, przeniesiony: Urzędnik do interesów o nieograniczenie urlopowanych wojskowych niższych stopni Klemens Laskowski, na Urzędnika do interessów ogólnych.

Przez postanowienie Rady Administracyjnej.

W Zarządzie Zakładów Dobroczynnych, mianowany: Kamer-junker Dworu J. C. Mości, Radzca Dworu Włodzimierz Pankratjew, Członkiem Rady Głównej Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowany: Sędzia Trybunału Cywilnego gubernii Augustowskiej 1 Wydziału w Łomży, Radzca Dworu Alexander Grekowski, pełniącym obowiązki Pisarza Kancellaryi Ziemiańskiej przy tymże Trybunale, z zachowaniem mu stopnia Sędziego jaki obecnie zajmuje.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i Władz oddzielnych.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowani: Budowniczy 2 klassy Józef Łukański, pełniącym obowiązki Budowniczego pow. Bialskiego, i Weterynarz wolno-praktykujący Teofil Bereza, pełn. obow. Pomocnika Dyrektora Szkoły Weterynaryjnej.

Dnia 30 Marca (11 Kwietnia 1856 roku.

Przez postanowienia Namiestnika Królestwa.

Mianowany, Naczelnik XIII Okręgu Kommunikacyj, Jenerał-major Kraft, Prezydującym w Komitecie Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej.

Uwolniony od obowiązków, na własne żądanie: Prezydujący w Komitecie Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej i Członek onego, Rzeczywisty Radzca Stanu Niepokojczycki.

W Administracyi Xięztwa Łowickiego, mianowany Kontroler Kassowości i Rachunkowości, Assesor Kollegialny Ignacy Łowiński, Pomocnikiem Administratora Xięstwa.

Przez postanowienia Rady Administracyjnej.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowany: Starszy Pomocnik Naczelnika powiatu Płockiego, Radzca Honorowy Józef Rafalski, pełniącym obowiązki Naczelnika powiatu Mławskiego.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Assesor Sądu Policyi Poprawczej powiatu Warszaw-

skiego Wydziału 2 Karol Naimski, pełn. obow. Podprokuratora przy tymże Sądzie, i Pisarz Sądu pokoju Okręgu Łosickiego Konstanty Bartlewicz, pełn. obow. Podsędka tegoż Sądu.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowany: pełniący obowiązki Pomocnika Dyrektora Szkoły Weterynaryjnej i Weterynarza miasta Warszawy, Jakób Bratz, Weterynarzem Kwarantanny we Włodawie guberni Lubelskiej.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Applikant Sądowy przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, Sekretarz Kollegialny Józef Wołowski, Patronem przy Trybunale Cywilnym gub. Lubelskiej w Lublinie; Podpisarz Sądu pokoju Okręgu Pułtuskiego Heliodor Janiszewski, pełn. obow. Pisarza Sądu pokoju Okręgu Zgierskiego; Applikant Sądowy przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, Sekretarz Kollegialny Henryk Jaworski, pełn. obow. Podpisarza Sądu pokoju Okręgu Pułtuskiego; Podpisarz Sądu pokoju Okręgu Szydłowieckiego Franciszek Jankowski, pełn. obow. Pisarza Sądu pokoju Okręgu Szkalbmierskiego; Kancellista Sądu Poprawczego Wydziału Piotrkowskiego Edward Cüny, pełn. obow. Podpisarza Sądu pokoju Okręgu Szydłowieckiego; Podpisarz Sądu pokoju Okręgu Stopnickiego Antoni Jopkiewicz, pełn. obow. Pisarza tegoż Sądu; Kancellista Sądu Poprawczego Wydziału Piotrkowskiego Julian Holtz, pełn. obow. Podpisarza Sądu Pokoju Okręgu Stopnickiego; Sekretarz 2 klassy w biurze Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości Tomasz Malinowski, pełn. obow. Sekretarza 1 klassy w biurze tejże Kommisyi; Assasor Sądu Policyi Poprawczej powiatu Warszawskiego Wydziału 1, Radzca Honorowy Józef Jałowiecki, pełn. obow. Sekretarza 1 klassy w biurze Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości; Assesor Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Siedleckiego Adam Umieniecki, pełn. obow. Assesora Sądu Policyi Poprawczej Wydziału 1 w Warszawie; Pisarz Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Siedleckiego, Sekretarz Kollegialny Konrad Kuczyński, pełniącym obowiązki Assesora tegoż Sądu.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Pomocnik Kontrolera powiatowego w Okręgu Włodawskim Jakób Jeżewski, pełn. obow. Kontrolera tamże; Buchhalter w Wydziale Górnictwa Józef Piasecki, pełn. obow. Kontrolera pow. Ostrołęckiego; spadły z etatu Buchhalter Wydz. Górnictwa Antoni Czapieżyński, pełn. obow. Pomocnika Kontrolera Powiatowego w Okręgu Włodawskim; Kancellista Wojciech Zawadzki, pełn. obow. Adjunkta Sekcyi Ogólnej w Wydz. dochodów niestałych Kommisyi Skarbu; Kontroler Kassy powiatu Sandomierskiego Adam Mirewicz, pełn. obow. Kontrolera depozytów przy Kassie Gubernijalnej Radomskiej; Assystent składu stempla w Lublinie Antoni Orzechowski, pełn. obow. Podarchiwisty Wydz. Skarbowego w Rządzie Gubern. Lubelskim, i Kancellista Saturnin Korzeniowski, pełn. obow. Assystenta składu stempla w Lublinie.

W Wydziale Górnictwa przy Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, Adjunkt Archiwum Michał Fiok, pełn. obow. Archiwisty Głównego, i Kancellista Alexander Zieliński, pełn. obow. Adjunkta Archiwum.

— Namiestnik Królestwa oświadcza podziękowanie swoje Rzeczywistemu Radzcy Stanu Niepokojczyckiemu, za prace jego podjęte w czasie prezydowania w Komitecie Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NOWINY ZE WSCHODU.

W Marsylii odebrano wiadomości ze Stambułu pod datą 24 Kwietnia. Oto są niektóre szczegóły o powstaniu w Mece: «Bunt wybuchnął w Mece; Szeryf tego miasta, odwołany przez Sułtana, wypowiedział mu posłuszeństwo i nie ustępuje ze swej posady, mówiąc, że Sułtan zdradził wiarę Proroka. 50,000 Arabów popierają jego powstanie i jak twierdzą, nie puszczają do miasta pielgrzymów, pod pozorem, że Państwo Ottomańskie jest skalane wprowadzeniem świeżo nakazanych reform.»

— Następny jest wiarogodny zarys, dany przez gazetę półurzędową Pruską, *Korrespondencyą*, wypadków zdarzonych w Naplouse, podług doniesień z Jeruzalem:

«Ludność muzułmańska Napluzy, w ogólności zagorzale fanatyczna i gwałtowna, oddawna okazywała złe usposobienia ku agentom konsularnym narodów chrześciańskich, a co ją najbardziej rozjątrzyło, to że w ostatnich czasach Konsul Francuzki mianował agentem Konsulatu syna jednego bogatego muzułmańskiego kupca i pozwolił mu wywiesić flagę nad swoim domem.

«Powod bezpośredni do wybuchnienia tych niechęci dał młody missyonarz angielski P. Lyde, przybyły do miasta 4 Kwietnia. Pewien głuchoniemy, który w Naplouse uchodzi za świętego, u P. Lyde, jadącego konno, prosił jałmużny z taką natrętnością, że schwycił jedną ręką za cugle konia a drugą za strzelbę, która wisiała w trokach. Ta ostatnia nieszczęściem wypaliła i głuchoniemy padł śmiertelnie raniony.

«Muzulmani zbiegli się w wielkiém mnóstwie żeby zatrzymać P. Lyde, ale ten zdołał umknąć do bliskiego domu Szejcha Abdul-Medi, który wziął go pod swą opiekę. Przed domem Szejcha wprędce wielki tłum się zebrał, wołając o wydanie mu zabójcy. Szejch dzielnie się temu oparł, a że miał komendę żołnierzy na swe rozkazy, motłoch zaprzestał na tém, że osaczył dom tak, iżby P. Lyde wyjść niemógł.

«Tymczasem zawołano na południową modlitwę, która odmawia się zwykle w Piątki. Ale kiedy lud zebrał się do meczetu, Molla oświadczył, iż nie będzie modlitwy, ponieważ miasto jest skalane banderą francuzką i wierni deptani są nogami przez niewiernych. Te słowa przyprowadziły do wściekłości obecnych, wypadłszy z meczetu oblegli dom francuzkiego agenta, który z wielką trudnością zdołał się uratować. Dom został zdobyty szturmem, do szczętu splądrowany, bandera zerwana i w błoto wdeptana. Ztamtąd motłoch udał się do domu korrespondenta angielskiego, negocyanta, powszechnie szacowanego, protestanta. Szczęściem, przed dwoma dniami odjechał on był do Nazareth z Biskupem swego wyznania X. Gobat. Dom jego został zrabowany, żona i wszyscy domowi najokrutniej zelżeni, a negocyant Kaward, człowiek stary, ojciec korrespondenta Pruskigo, zrąbany i kijmi zabity.

«Burzyciele usiłowali potém przedrzeć się na ulicę, gdzie

mieszka korrespondent Pruski; ale mieszkańcy tej ulicy muzułmanie, którzy tymczasem uzbroili się, dali im odpór. Ztamtąd skierowali się ku szkole, którą Biskup Gobat założył swoim kosztem i zniszczyli wszystko co się pod ręką znalazło, między innemi dzwon, który Biskup od dwóch dni tam umieścił za zezwoleniem władzy miejscowej; zrabowali dom nieobecnego misyonarza Zoller i zniszczyli nareszte nowozbudowany kościoł grecki.

«Dziesięciu chrześcian zginęło w tym rozruchu, wielu jest skaleczonych. Biskup Gobat przed kilku dniami opuścił był Naplouse. Będąc na wyjezdném do Anglii, chciał raz jeszcze zwiedzić rozmaite zakłady, które był osnował i w tym celu udał się do Nazareth w towarzystwie missyonarza Wirtembergskiego Zoller, korrespondentów Angielskiego i Pruskiego; tym sposobem całe to grono podróżnych zostało ocalone.»

(P. P.)

NIEMCY.

AUSTRYA. Piszą z Wiednia, 30 Kwietnia: «Gazeta Wiedeńska dzisiejsza w swojej części urzędowej i Dziennik Praw ogłaszają traktat zawarty 30 Marca wraz z artykułem dodatkowym i załączeniami. Przekład niemiecki umieszczony jest obok textu urzędowego francuzkiego i według zwyczaju Austryackiej Kancellaryi Stanu, Dekret obwieszczający, na czele umieszczony, jest w języku łacińskim.

«Wczora rocznica urodzin N. Cesarza Jmci Rossyjskiego obchodzona była odbytém w Poselstwie Rossyjskiem nabożeństwem, na którém znajdowali się wszyscy rossyanie, obecni w Wiedniu wraz z wielu naszemi wyższemi urzędnikami cywilnemi i wojskowemi.

«Hrabia Cantono de Ceva, który tymczasowo reprezentuje Rząd Sardyński przy naszym Dworze dawał wczora obiad dla Członków Ciała Dyplomatycznego.»

Wiedeń, 3 Maja. Nowy Minister Austryacki w Bawaryi, hrabia Hartig, wyjechał do Munich.

— Zostający przy Poselstwie Rossyjskiém w Wiedniu, Jenerał hrabia Stackelberg, udaje się w missyi nadzwyczajnej do Turynu.

— Gazety Wiedeńskie donoszą, że Arcyxiążę Ferdynand Maxymiljan, pojedzie, 6 Maja, odwiedzić Cesarza Napoleona do Paryża. Prócz swoich adjutantów, J. C. K. Wysokość będzie miał z sobą lejtnanta-feldmarszałka hrabię Mensdorff Pouilly, przedtém posła w Petersburgu, i Sekretarza Ministerstwa Spraw Zagranicznych barona de Pont. Arcyxiążę ma zamiar skorzystać ze swego pobytu we Francyi, dla zwiedzenia portów i zakładów morskich tego kraju. Pobyt J. C. K. Wysokości przeciągnie się kilka tygodni.

— W gazecie *Presse* Wiedeńskiej, czytamy: «Nic tak szybkich nie czyni postępów, jak słuszna i trafna idea; oto, w liście Ministra Skarbu Austryackiego barona de Bruck, do *Stowarzyszenia międzynarodowego dla ujednostajnienia miar, wag i monet*, czytamy co następuje:

«Mogę przy tém zdarzeniu zawiadomić was, Mościpanowie, że Rząd Cesarsko-Austryacki ma zamiar wprowadzić pół-kilogramm, jako wagę monetarną z podziałem na tysiączne, tudzież przyjąć dla monet złotych i srebrnych stosunek $\frac{9}{10}$ metallu czystego, z $\frac{1}{10}$ miedzi lub alliażu, co zadośćuczyni w dwóch punktach istotnych, celowi, jaki stowarzyszenie międzynarodowe sobie do osiągnienia zamierzyło.

«Pół-kilogramm jest już przyjęty w Austryi i krajach Stowarzyszenia Celnego Niemieckiego (Zollwerein), jako waga prawna celna.»

Wszystko więc każe rokować, że ta wielka i płodna reforma jedności wag, miar i monet wprędce stanie się jedném z nowych praw ogólnych, przeznaczonych do ułatwienia stosunków między ludami i utrwalenia powszechnego pokoju.

Wiedeń, 6 Maja. (Tel.) Arcyxiążę Ferdynand Maxymiljan odjechał tego wieczora do Paryża. W liczbie towarzyszących J. C. K. W. osób znajduje się hrabia Mensdorff Pouilly.

PRUSSY. Z rozkazu Królewskiego nabożeństwa dziękczynne z powodu zawarcia pokoju zostały odprawione we wszystkich kościołach Berlina. W Katedrze NN. Król i Królowa JJ., Xiążęta i Xiężne Domu Panującego, Ministrowie, Jenerałowie i większa część Członków Ciała Dyplomatycznego znajdowali się na tym relegijnym obrzędzie. Wśród hymnu *Te Deum laudamus*, dały się słyszeć 101 wystrzał działowy. Po nabożeństwie Król Jmć udał się do zamku pieszo, przeprowadzany okrzykami entuzyazmu ludności, która z obustron po drodze N. Pana napełniała ulice.

DARMSTADT, *30 Kwietnia.* Dwór nasz został dotknięty w zbyt krotkim peryodzie dwiema bolesnemi stratami. Donieśliśmy już o zgonie Xięcia Emila Hesskiego; zaś w dniu 18 Kwietnia, Xiążę Jerzy Hesski umarł prawie nagle z apoplexyi, mając 76 lat wieku. Xiążę Jerzy był Jenerałem w służbie Austryackiej, kiedy brat jego Ludwik II wstąpił na Tron; wtedy wrócił do Xięztwa i już tam pozostał na stały pobyt. Xiążę Jerzy był starszym bratem Xięcia Emila.

(G. P.)

ANGLIJA.

Oto jest text adressu do Królowej, który hrabia Clarendon, Minister Spraw Zagranicznych, poda 5 Maja do przyjęcia Izbie Gmin.

«Uniżony adress ma być złożony Królowej Jmci: dla wyrażenia N. Pani szczerej wdzięczności i powinszowania Izby za ważną komunikacyą, jaką J. K. Mość raczyła uczynić Izbie udzielając Traktat ogólny, zawarty 30 Marca między Królową Jmcią, NN. Cesarzem Austryi, Cesarzem Francuzów, Królem Prussyi, Cesarzem Rossyi, Królem Sardynii i Sułtanem, za pomocą którego pokój jest przywrócony między Królową Jmcią, Cesarzem Francuzów, Królem Sardynii i Sułtanem z jednej, a Cesarzem Rossyi z drugiej strony;

«dla zapewnienia oraz N. Królowej Jmci, że jakbyśmy uważali za naszę powinność wspierać N. Panią całém naszém spółdziałaniem, jeżeliby, nieszczęściem, dalsza wojna była koniecznie potrzebną; tak równie z radością dowiedzieliśmy się, że J. K. Mość zdołała przywrócić pokój na warunkach tak zaszczytnych dla Korony J. K. Mości i które tak doskonale wypełniają wielkie cele, dla jakich wojna była przedsięwzięta;

«dla wyrażenia N. Pani wielkiej radości, której doznajemy widząc, że, podczas kiedy przymierza, które tak dzielnie przyłożyły się do skutecznego prowadzenia wojny, pozostały niemniej skutecznemi ku ugruntowaniu pokoju, Mocarstwa które nie brały czynnego udziału w wojnie, połączyły się z wojującemi i przez swą sankcyą i przystąpienie nadały nową trwałość postanowieniom, które mają posłużyć do ochronienia na przyszłość pokoju Europy od wszelkiego zakłócenia;

«dla oświadczenia J. K. Mości, iż cieszymy się widząc, że mimo wielkich usiłowań, które wojna uczyniła niezbędnemi, zasoby Państwa pozostały nietkniętemi;

«dla wyrażenia nadziei, że pokój, który został zawarty, za łaską Boskiej Opatrzności, będzie mógł przez długie lata rozciągać swe dobrodziejstwa na Europę i że zgoda między Rządami i stosunki przyjacielskie między ludami, pozwolą rozwijać postępy cywilizacyi i zapewnić pomyślność i szczęście ludzkości.»

— Podług *Times* Izba Gmin zwróciła uwagę na jeden z najważniejszych przedmiotów wewnętrznego urządzenia kraju. Wiadomo jak wielkie cierpienia dla klassy rolniczej wynikają w Irlandyi z nieograniczonego użycia przez właścicieli ziemskich prawa, rugowania z ziem swoich czynszowników (fermerów) na nich osiedlonych za najmniejszą niewypłatność lub nawet w widokach otrzymania większych korzyści z majątków. Izba bezwątpienia wynajdzie środki, któremi, obok winnego poszanowania dla prawa własności, zabezpieczony też będzie stan czynszowników, którzy, będąc nagle wysłani z osad swoich, wystawieni bywają na wszelkie ostateczności nędzy.

Londyn, 6 Maja. Gazeta Londyńska urzędowie donosi, że baron Brunnow złożył Królowej Jmci list, którym Cesarz Jmć Rossyjski oznajmuje o swém na Tron wstąpieniu.

— Na posiedzeniu Izby Lordów tej nocy, lord Ellesmere wniosł, a lord Glenelg poparł wniosek o złożeniu Królowej powinszowania z powodu zawarcia pokoju.

Hrabia Malmesbury i lord Derby naganiali Gabinetowi zdanie Karsu i pozwolenie Cesarzowi Rossyi odbudować forty na wschodnim brzegu morza Czarnego. Lord Derby szczególniej dowodził, że pokój jest tylko zawieszeniem broni i doprowadzi do nowej wojny.

Lord Clarendon bronił traktatu. Rozwodził się z pochwałami dla Cesarza Napoleona i oddał hołd szczerości postępowania Cesarza Alexandra, w czasie konferencyj.

Następnie adress powinszowania został uchwalony.

W Izbie Gmin rozprawy nad traktatem nie są jeszcze ukończone.

— *Morning Post* w swém drugiém wydaniu twierdzi, że austryacy nie przestają powiększać liczbę swoich wojsk na granicy Parmy. Urządzają oboz pod Somma-Campagna. Bardzo być może, że Rząd angielski będzie proszony przez Sardyniją o przysłanie eskadry na zatokę Spezzia.

— 4 Maja Królowa, z Xięciem Albertem i wszystkiemi dziećmi, była incognito w kaplicy Westminsterskiej, dla połączenia ze swym ludem dziękczynych modłów za przywrócenie pokoju.

Londyn, 7 Maja. (Telegraf.) Wielki Wezyr Aali-pasza przybył do Londynu. — Królowa w przyszły Piątek będzie na uroczystości, mającej się wyprawić w pałacu Kryształowym w Sydenham.

— Na posiedzeniu Izby Gmin tej nocy, lord Granby mówił za Traktatem. W tymże duchu mówili PP. Sidney Herbert i Gladstone, naganiając wszakże wniosek Francyi, względem ograniczenia wolności druku w Belgii. Lord Palmerston bronił politykę angielską i postępowanie na Kongressie. Adress powinszowania został przyjęty.

Londyn, 8 Maja. (Tel.) Hrabia Rudolf d'Apponyi mianowany Posłem Austryackim w Londynie na miejsce hrabi Colloredo i przybędzie w końcu Kwietnia. — Adress powinszowania pokoju będzie złożony Królowej przez obie Izby w całkowitym ich składzie.

— Na Giełdzie 7 Maja, Konsolidy 92⅞. *(J. de S.-P.)*

FRANCYA.

Według ogłoszonych urzędowie w Monitorze Protokołów posiedzeń Kongressu Paryskiego, *Journal des Débats* daje następną skróconą treść tych protokołów.

Na posiedzeniu 1, hrabia Buol podaje hrabię Walewskiego na Prezesa Kongressu, nie tylko na mocy poprzednich zwyczajów, ale «jako hołd Monarsze, którego gościnności używają w tej chwili reprezentanci Europy.»

Na témże posiedzeniu zasady protokołu, podpisanego w Wiedniu, 1 Lutego, są przyjęte, jako punkta przedugodne pokoju i rozejm zostaje uchwalony po 31 Marca.

Zasady przyjęte w Wiedniu zawierały się w pięciu punktach, tyczących się: 1.) Xięztw. 2.) Dunaju. 3.) Neutralizacyi morza Czarnego. 4.) Położenia chrześcian. Piąty punkt był zachowany na poźniej.

Protokół 2, (28 Lutego) zawiera treściwie rozprawy ogólne nad wszystkiemi prawie punktami, szczególniej nad odnowieniem Traktatu o ciaśninach, o przypuszczeniu Turcyi do spólnictwa Europejskiego, o położeniu chrześcian. Na tém to posiedzeniu, gdy Pełnomocnicy Mocarstw chrześciańskich wyrazili życzenie iżby o firmanie Sułtańskim wspomniano było w traktacie ostatecznym, Pełnomocnik Turecki oświadczył, iż musi się o to porozumieć ze swoim Rządem.

1 Marca zgodzono się, że Rossya nie będzie miała żadnego zakładu morskiego ani wojennego na wyspach Aland. Potém zawiązują się rozprawy w rzeczy fortów rossyjskich na wschodnim brzegu morza Czarnego. Te rozprawy toczyły się głównie między reprezentantami Rossyi i Anglii. Punkt ten został odłożony na poźniej. Zgodzono się na powrócenie przez Rossyan Karsu. Hrabia Walewski oddaje świadectwo jednawczym usposobieniom Pełnomocników Rossyjskich.

Na posiedzeniu 4 Marca staje ugoda, że Kommisya ogólna będzie wyznaczona dla sprawdzenia granicy między Rossyą i Turcyą w Azyi i złożone zdanie sprawy w ciągu ośmiu miesięcy po podpisaniu traktatu.

Zneutralizowanie morza Czarnego uchwalone jest bezspornie. Lord Clarendon czyni uwagi we względzie Nikołajewa. Hrabia Orłow, jakkolwiek uznaje, że zasada neutralizacyi może się jedynie stosować do wybrzeża, nie zaś do wnętrza kraju, mimo to, zobowiązuje się w imieniu swego Monarchy, do nie budowania w Nikołajewie innych statków wojennych nad te, jakie Traktatem będą zawarowane. Jedyne dwa okręty wojenne, które w Nikołajewie pozostają, będą odesłane na morze Baltyckie niezwłocznie po zawarciu Traktatu.

Na posiedzeniu 6 Marca, hrabia Orłow rozciąga poprzednie zobowiązania na morze Azowskie, na wszystkie rzeki, do morza Czarnego wpadające i na wody tym rzekom przyległe. Na téinże posiedzeniu rzecz toczy się o wolnej żegludze po Dunaju.

8 Marca rozprawy nad wyprostowaniem (réctification) rossyjskiej granicy. Na téinże posiedzeniu Kongress zajmował się kwestyą o Xięztwach nad-Dunajskich. Hrabia Walewski proponował połączyć Mołdawiją i Wałachiją w jedną prowincyą a hrabia Clarendon popierał ten wniosek, wymagając iżby zwrócono wzgląd na życzenie samychże mieszkańców, «co, (dodał), zawsze należy brać pod uwagę.» Pełnomocnik Turecki opiera się wnioskowi, i jest w tém popierany przez Pełnomocnika Austryackiego. Hrabia Walewski ponawia swe nalegania i znowu spotyka sprzeczność ze strony Pełnomocnika Austryackiego. P. de Bourqueney odpowiada temu ostatniemu i mówi za połączeniem; P. de Cavour jest też za niém; nakoniec hrabia Orłow oświadcza, że Rossya w zupełności popiera to połączenie. Ale gdy Pełnomocnik Turecki oświadczył, iż nie jest upoważnionym do posuwania dalej rozpraw na tém stanowisku, kwestya została odłożona.

10 Marca, określenie granicy Rossyjskiej. Hrabia Walewski wnosi iżby Prussya była zaproszona do udziału w Konferencyi. Zgodzono się na udzielenie amnestyi.

12 Marca uchwalono posłać do Xięztw Kommisyą i postanowiono, że na odebraném od niej sprawozdaniu oparta będzie konwencya, w skutek której Sułtan obwieści nową organizacyą Xięztw.

Tenże przedmiot wznowiony 14 Marca. Protokoły 18, 22 i 24 Marca mają za przedmiot redakcyą textu Traktatu.

25 Marca baron Brunnow, ze strony Rossyi, wniosł nową redakcyą artykułów, zawierających wzmiankę w Traktacie o firmanie Sułtana we względzie chrześcian. W skutek uwag uczynionych przez hrabię Walewskiego i hrabię Clarendon, wniosek ten cofnięty.

Na téinże posiedzeniu zajmowano się stosunkami handlowemi, mającemi się zawiązać między umawiającemi się stronami, albowiem wojna rozwiązała poprzednie z Rossyą konwencye. Lord Clarendon wniosł, iżby do czasu urządzenia nowych stosunków, zgodzono się traktować tak, jak narody najbardziej sprzyjane. Gdy Pełnomocnicy Rossyjscy nie mieli w tym względzie instrukcyj, kwestya została zachowana na poźniej.

Taż sama kwestya zaszła co do stosunków handlowych z Rossyą. Aali-pasza przypisuje wszystkie zwikłania stosunków handlowych i innych Mocarstw z Turcyą prerogatywom, które samiż Europejczycy dla siebie wyjednali i które niweczą zupełnie czynność i własnowolność Rządu Tureckiego. Baron de Bourqueney uznaje, że Kapitulacye zrodziły stan rzeczy, który ma być Traktatem zmodyfikowany. W wypadku, Kongress uznaje potrzebę poddać pod nowe rozpoznanie (réviser) stosunki handlowe Porty z innemi Mocarstwami, równie jak i położenie cudzoziemców, mających pobyt w Turcyi i wyraża żądanie, iżby, niezwłocznie po nastaniu pokoju, otwarte były w Konstantynopolu narady nad tym przedmiotem.

Z powodu artykułu, tyczącego się Serbii, P. Buol domagał się, iżby Pełnomocnicy Rossyjscy dali zaspokajające zaręczenia we względzie Czarnogórza. Pełnomocnicy odpowiedzieli, że jakkolwiek przedmiot ten wychodzi z zakresu obecnych rozpraw, nie wahają się oświadczyć, że Rząd ich nie ma innych stosunków z Montenegrinami, prócz sympatyi.

26, 27 i 28 Marca, redakcya artykułów i Konwencyi o ciaśninach, mającej zastąpić Konwencyą z roku 1841. — 30 Marca podpisanie traktatu pokoju.

Na tém posiedzeniu 30 Marca lord Clarendon wnosi, iżby Pełnomocnicy udali się do Tuileries, dla doniesienia Cesarzowi o ukończeniu prac ich. Dodaje, że ten krok będzie pełném uszanowania wyrażeniem wdzięczności za łaskawość i uprzejmą gościnność, którą J. C. Mość zawsze okazywał Pełnomocnikom. Kongress przyjmuje to wniesienie z największą jednomyślnością.

Po podpisaniu Traktatu, miały jeszcze miejsce, jak wiadomo, kilka posiedzeń. Naradzano się w nich nad kwestyami nie mniej ważnemi od tych, jakie są urządzone Traktatem. 2 Kwietnia zajmowano się kwestyą blokady i pryz. 4 Kwietnia hrabia Walewski oświadczył, że Sprzymierzeńcy mają zamiar opróżnienia co najrychlej terrytoryów, zajmowanych przez ich wojska. Może zapewnić, że territorium rossyjskie będzie oczyszczone przed sześciu miesiącami i że sprzymierzeńcy w tymże przeciągu czasu, opróżnią ziemie tureckie. Pełnomocnicy Rossyjscy wyrażają ze swej strony podobne usposobienie.

Hrabia Buol powiada, że Austrya też je podziela; że gdy daleko będzie łatwiej ustąpić z Xięztw niż z Krymu, Austrya wyprowadzi swe wojska prędzej od innych.

Na posiedzeniu 8 Kwietnia toczyły się rozprawy, które słusznie i żywo poruszyły opiniją publiczną, w tym to dniu była mowa o Włoszech i Włochach. XXII Protokół będzie czytany z największym interessem.

Do tego co wyżej powiedziano, należy dodać punkt, tyczący się drukarstwa w Belgii.

Hrabia Walewski, na posiedzeniu 8 Kwietnia, powiedział, że jeżeliby Pełnomocnicy wielkich Mocarstw, wraz z Francyą, wyrazili swą opiniją w tym przedmiocie, Rząd Belgijski byłby zapewna w możności, położyć kres stanowi rzeczy który nie może nie zrodzić prędzej lub poźniej niebezpieczeństwa dla Belgii.

Co do tego szczególnego punktu lord Clarendon odpowiada, że jako reprezentant kraju, w którym wolność druku jest instytucyą zasadniczą, nie może dać swego przyzwolenia na środki mające ścieśniać tę wolność w innym kraju. Hrabia de Buol, od Austryi, mówi, że poskromienie swawoli druku jest interessem europejskim, baron Manteuffel oświadcza, że Prussya chętnie wezmie udział w środkach, które będą przeciw tej swawoli postanowione. Hrabia Orłow nie wdawał się w rozprawy nad żadnym z tych przedmiotów, na które nie ma danych sobie instrukcyj.

Na posiedzeniu 16 Kwietnia hrabia Orłow wzywa swoich kollegów do wyrażenia hrabi Walewskiemu wdzięczności Kongressu za sposób, w jaki obradami jego kierował.

Paryż, 7 Maja. Monitor zawiera Dekret Cesarski, zwijający od dnia 1 Czerwca b. r. Radę roztrząsającą prawność pryz morskich.

Tenże dziennik ogłasza kilka depeszy z Marsylii o przybywających tam ze Wschodu okrętach z wojskami.

— W Monitorze czytamy: «NN. Cesarz Jmć i Król Wirtembergski byli dziś wieczorem w teatrze Odéon, na pierwszém przedstawieniu Komedyi wierszem P. Ponsard pod tytułem «Giełda.» (la Bourse.)

— Umarł nagle w Paryżu znany kompozytor Adam.

— W *Nord* piszą: «Wszystkie oczy we Francyi są zwrócone na Wschód: opróżnienie Turcyi czy się odbędzie tak jak jest zapewiedziane i Porta, nie zdolna poskromić buntów, które zewsząd wywołuje reforma, czy nie będzie zmuszona prosić o pomoc swych sprzymierzeńców, którzy wymogli na niej środki, wywołujące dziś te fanatyczne wybuchy? Takie są pytania które wynikają same przez się.»

— Na Giełdzie 7 Maja, 4½ procent. 94 franki 3 procentowe 75 franków 30 centimów. *(J. de S.-P.)*

WŁOCHY.

TURYN, *5 Maja.* (Telegraf.) Hrabia Cavour, za powrótem tu z Konferencyj, był przyjęty przez Króla z największą łaskawością. N. Pan raczył mu nadać order Annuncyady. Minister był też niemniej zaszczytnie powitany przez Izbę Deputowanych, gdzie P. Buffa miał do niego mowę.

— Dekretem Królewskim hrabia de Cavour ma sobie tymczasowo powierzony portfel Spraw Zagranicznych po P. Cibrario, który wychodzi z Ministerstwa.

Turyn, 6 Maja. (Tel.) Hrabia de Cavour, odpowiadając dziś, w Izbie Deputowanych, na zapytania we względzie traktatu, oświadczył, że toczące się w tej chwili układy w przedmiocie Włoch, nakazują mu milczenie. Wykładał pożytki nowe i materyalne Traktatu. Gdy kwestya Włoska była na Kongress wniesiona, widoki Sardynii zostały przyjęte przez Francyą i Angliją. Austrya osądziła je za niemające zasady, niemniej wszakże kwestya stała się kwestyą europejską.

Minister skończył swoją mowę oświadczeniem, że stosunki Sardynii i Austryi nie polepszyły się i że Rząd Sardyński spolega z pełną ufnością na wszechmocności opinii publicznej. *(G. P.)*

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOSCI.

WSCHÓD. Rząd posyła niezwłocznie do Syryi część wojsk, które były w Krymie; powodem do tego są szczególniej wypadki w Naplouse. Posyła się też na miejsce jeden z wyższych dygnitarzy Porty, dla wyprowadzenia najścislejszego śledztwa i przykładnego ukarania winnych. Z innych części Państwa nowiny są pomyślne. Reformy odbywają się tam bez wstrząśnienia.

— Safet-effendi, Musteszar W. Wezyra, mianowany Komisarzem Porty w Xięztwach, a Jenerał dywizyi inżenjerów, Derwisz-pasza, Kommisarzem Sułtańskim przy wyprowadzeniu nowej granicy w Bessarabii.

PARYŻ, *9 Maja.* (Tel.) Monitor donosi, że wczora, Poseł Pruski, hrabia Hatzfeld, złożył Cesarzowi order Orła Czarnego, wraz z listem od swego Monarchy. — Ogłoszony jest Dekret, mianujący hrabię de Morny Posłem nadzwyczajnym do Petersburga. — Jenerał Edgard Ney wyjechał ztąd 7 b. m. do Petersburga z odpowiedzią Cesarza Francuzów na oznajmienie o wstąpieniu na Tron Cesarza Alexandra II.

— Cesarz Jmć Austryi przesłał hrabi Walewskiemu order św. Stefana wielkiego krzyża.

LONDYN, *8 Maja.* (Tel.) Wczora miała miejsce uczta doroczna, dawana Ministrom przez Lorda-Mera. P. de Persigny, Poseł Francuzki, miał mowę o korzyściach przymierza anglo-francuzkiego. Lord Palmerston, lord Clarendon i P. Mussurus, Poseł Turecki, mówili na pochwałę traktatu pokoju.

— Na posiedzeniach obu Izb dziś wieczor, były wniesione adressa podziękowania dla armij. W Izbie Gmin lord Palmerston powiedział, że całkowita strata ludzi w wojnie, licząc w to inwalidów, wynosi 22,450 ludzi. Powiedział potém, że Królowa zamierza nadać Jenerałowi Williams tytuł baroneta i wniosł, iżby mu była udzielona pensya 1,000 funtów sterl. Ten wniosek został przez Izbę przyjęty.

— *Globe* donosi, że lord Wodehouse, Podsekretarz Wydziału Spraw Zagranicznych, mianowany został Posłem w Petersburgu.

— Minister Wojny zapowiedział, że z powodu zawarcia pokoju, budżet jego wydziału na rok 1856 — 1857, wyrachowany pierwiastkowo na 34 miljony funtów sterlingów, zmniejszony będzie o 20 miljonów funtów sterlingów.

— Na Giełdach 8 Maja: *Paryskiej*, 4½ procentowe 93 franki 75 centimów — 3 procentowe 75 fran. 40 cent.

Londyńskiej, Konsolidy, na Czerwiec, 93⅝ — Rossyjskie 5 procentowe 104½ — 4½ procentowe 94. *(J. de S.-P.)*

Печатать позволяется С.-Петербургъ, 3 Мая 1856 года. *Цензоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.